

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ministeren siger jo selv, at et dansk firma, der opererer her i landet og derfor har et mellemværende med danske myndigheder, i forhold til myndighederne skal bogføre i danske kroner, og det synes jeg er fint. Men hvorfor skal det ikke også være sådan, at den, der er ansat i filialen, umiddelbart kan gå ind og kigge i regnskabet uden det besvær, det er at skulle omregne?

Så jeg vil foreslå, at det stilles som et ændringsforslag, at virksomheder, der laver deres regnskaber i euro, er forpligtet til at lave en omregning af regnskabstallene til kroner.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik herefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 49: Forslag til lov om ændring af realkreditloven, lov om Dansk Landbrugs Realkreditfond, lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove og pensionsafkastbeskatningsloven. (Tavshedspligt, partsbegreb, harmonisering af koncernregler, konvertering, regelforenkling af udlånsbestemmelser, ophævelse af afgiftsfritagelsen for indeksobligationer m.v.).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 20/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Økonomiministerens lovforslag rummer seks punkter:

1. Udlånsreglerne forenkles bl.a. ved at afskaffe bestemmelsen om indekslån og ophæve afgiftsfritagelsen for indeksobligationerne.
2. Koncernregler harmoniseres, så de er ens i alle finanslove.
3. Gældende praksis for konverteringslån lovfæstes.
4. Reglerne om partsbegreb og tavshedspligten ændres.
5. Dagbødemulighederne ændres.
6. En række mindre nærmest redaktionelle forslag.

Ligesom en hel stribe af denne uges forslag er dette et forslag, hvor begreberne tavshedspligt og partsbegreb er helt centrale.

I det her tilfælde foreslår økonomiministeren tillige at afskaffe afgiftsfritagelsen på indeksobligationer fra 1. januar næste år. Til gengæld skal reglerne for udlånsbestemmelserne forenkles betydeligt, bl.a. ved at afskaffe reglerne om indekslån i lov om realkredit og Dansk Landbrugs Realkreditfond, så lånerne fremover her vil kunne vælge mellem normale realkreditlån og indekslån.

Ændringen skal ses i lyset af regeringens og regeringspartierne ønske om at fremskaffe nye finansieringsregler, der kan komme det almennyttige boligbyggeri til gode ved at tilbyde billigere finansiering. Dette såvel som de øvrige fem forslag til ændringer kan vi støtte i Socialdemokratiet.

Som i flere andre finansielle forslag er det jo også her advokat Jan Schans Christensen enedredning, der ligger bag dette forslag, som også betyder præciseringen af Finanstilsynets tavshedspligt, overdragelse af fortrolige informationer, og som udvider partsbegrebet.

Socialdemokratiet vil støtte dette såvel som andre forslag, der indebærer en præcisering af de eksisterende regler i de finansielle love, og ser frem til det kommende udvalgsarbejde.

Pia Larsen (V):

Dette lovforslag indebærer ændringer af den eksisterende lovgivning på en række områder, og lad mig tage disse områder et for et.

Den del af lovforslaget, som vedrører en forenkling af udlånsbestemmelserne, herunder ophævelse af bestemmelserne om indekslån og ophævelse af afgiftsfritagelsen på indeksobligationer, er Venstre som udgangspunkt positiv over for, dog kan jeg allerede nu annoncere en lang række spørgsmål under udvalgsarbejdet, før vi tager endelig stilling. Vi vil f.eks. også

gerne vide, hvem der yderligere bliver belastet af afgiften på indekslån ud over det, der nævnes i bemærkningerne med de kollektive energiforsyningsanlæg.

Venstre mener også, at vi sammen bør overveje under udvalgsarbejdet, om alle realkreditinstitutter eventuelt skal kunne belåne landbrugsejendomme med op til 70 pct., således at det ikke kun er DLR, der kan gøre det. Det vil vi gerne have belyst under udvalgsarbejdet.

Den del af lovforslaget, som vedrører en harmonisering af bestemmelserne om koncernforhold i de forskellige finansielle love, kan vi også støtte. Set i lyset af den udvikling, der har fundet sted i den finansielle sektor såvel i Danmark som i resten af Europa, er det naturligt at tilstræbe en harmonisering i lovgivningen også på dette område.

Den del af lovforslaget, som indebærer en lovfæstning af den gældende praksis for konverteringer, kan vi også støtte.

Angående den del af lovforslaget, som vedrører tavshedspligt og partsbegrebet, skal jeg endnu en gang på Venstres vegne overordnet udtrykke tilfredshed med forløbet fra iværksættelsen af Jan Schans Christensens udredning til det lovforslag, som er blevet resultatet af det, og som i dag er til behandling. Udredningens anbefalinger om at skabe større klarhed er blevet fulgt, og de fleste af de konkrete situationer, hvor der i udredningen blev peget på, at der eksisterer problemer i forhold til nugældende lovgivning, er blevet løst både for så vidt angår tavshedspligt og partsbegrebet.

Som jeg nævnte under behandlingen af lovforslag nr. L 54, havde vi dog gerne set, at Schans Christensens anbefalinger var blevet fulgt i endnu højere grad. Som nævnt har økonomiministeren nemlig valgt at se bort fra den del af udredningen, som anbefalede, at også kunder i visse situationer skulle kunne opnå partsstatus eller i hvert fald visse partsbeføjelser. Schans Christensen pointerede ligeledes, at det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb har den væsentlige fordel frem for det nugældende finansielle partsbegreb, at det rummeligt og fleksibelt og i konkrete, specielle situationer kan afveje hensyn for og imod at give hel eller delvis partsstatus.

Selv om der i dette lovforslag er sket fremskridt i forhold til den nugældende lovgivning, mangler forslaget stadig denne fleksibilitet, og kundegruppen er således nu fuldstændig afskåret fra at opnå partsstatus selv i ekstraordinære

tilfælde, da den foreslåede § 98 a og de dér omhandlede tilfælde vil være udtømmende for, hvornår der kan opnås partsstatus.

Venstre mener, at der bør være en sådan fleksibilitet og rummelighed i partsbegrebet, så også kunder i sjældne situationer som behandlet i udredningen har mulighed for at opnå partsbeføjelser ved en konkret afvejning af hensynet til kunden og hensynet til de tilsynsbelagte institutter, dog således at beskyttelsen af oplysningerne om virksomhedernes forhold ikke forringes. Derfor vil vi ligeledes til dette lovforslag stille ændringsforslag, der sikrer dette, og som placerer kompetencen til at træffe afgørelse om eventuel tildeling af partsbeføjelser hos Finanstilsynet.

Med disse bemærkninger vil Venstre gå positivt ind i udvalgsarbejdet, uden at jeg dog på nuværende tidspunkt kan give vores tilslutning til lovforslaget, som det foreligger.

Flemming Hansen (KF):

Da vores ordfører, fru Pernille Sams, ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg læse op, hvad hun mener.

Det er et omfattende forslag, regeringen her præsenterer, og overordnet set hilser vi forenklingerne velkomne. For så vidt angår ophævelse af realrenteafgiftsfritagelsen er det fint for os, og det støtter vi, men det er en noget mystisk og meget åben bemærkning på side 15 øverst, regeringen har om kompensation til det kollektive forsyningsanlæg. Regeringen skylder at oplyse Folketinget eller Folketingets Erhvervsudvalg om, hvad den mener med disse ord. Hvordan skal der kompenseres? Hvem forhandler man denne kompensation med?

Vi har et andet helt afgørende punkt, hvor vi ikke er sikre på, regeringen har fundet den rigtige vej. Det drejer sig om landbrugsfinansieringen, hvor man lægger op til fri konkurrence op til 60 pct. og et monopol for DLR fra 60 til 70 pct. Det er vi betænkelige ved, og derfor vil vi undersøge muligheden for at gå andre veje, f.eks. ved at skabe fri konkurrence op til 70 pct. og hæve realkreditfinansieringsmuligheden for landbruget generelt til 70 pct. Det kan forsvares ved, at landbruget er blandet bolig og erhverv. Derfor er det egentlig ganske rimeligt, at pro-centsatsen fastsættes som en blanding af bolig og erhverv, nemlig 70 pct. Derudover er tabene i landbrugsfinansieringen i dag lavere end i erhvervsengagementer i øvrigt.

Så vi kan ikke i dag give tilsagn om at støtte lovforslaget generelt, men vi kan sige, at vi vil arbejde meget positivt med forslaget, se på de problemer, jeg har rejst her, og så under udvalgsarbejdet prøve at nå frem til en løsning, som vi også kan tilslutte os.

Christine Antorini (SF):

Vi er også enige i SF om, at det er et meget omfattende lovforslag, og at dele af det ser meget rimeligt ud. Men jeg vil gerne fremhæve nogle af de punkter, som vi gerne vil have til diskussion under det videre udvalgsarbejde.

Vi mener, at partsbegrebet bør udvides, sådan som jeg også redegjorde for det i forbindelse med førstebehandlingen af lovforslag nr. L 54.

I relation til det skattemæssige kan SF kun støtte forslaget om indeksobligationer under forudsætning af, at der findes en fornuftig model for lovforslag nr. L 46, som vores ordfører vil redegøre for efter denne første behandling.

Under alle omstændigheder er de skattemæssige konsekvenser ikke tilstrækkelige. Afgiftsfritagelsen bør følges op med tilsvarende ændringer i kursgevinstloven, så indekstillaegget altid bliver skattepligtigt hos indehavere af indeksobligationer.

Der er i dette lovforslags forslag til ny § 98 i realkreditloven tilsyneladende det samme problem vedrørende tavhedspligtbestemmelsen, som der også er i lovforslag nr. L 54. Også her har vi set flere eksempler fra denne sektor på overtrædelse af indberetningspligt for renteindtægter og renteudgifter, manglende betalinger af stempelafgift og lignende, forkerte opgørelses- og værdiansættelsesregler, der har betydning for opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Vedrørende Dansk Landbrugs Realkreditfond er vi i SF enige i, at man kan diskutere, om monopoliet skal opretholdes. Et monopol til en privat virksomhed eller organisation er normalt en uskik, da en manglende konkurrence ofte betyder, at kunderne kommer til at betale en unødvendig høj pris for ydelsen. Men man skal passe på, at man ikke i kølvandet på en principiel holdning kommer til at ødelægge en struktur, der måske kan fremme andre nyttige formål som f.eks. en jordbrugsfond.

Vi er også bekymrede for at ændre strukturen, fordi DLR ikke er omfattet af EU's direktiver på det finansielle marked, og det indebærer, at Folketinget kan fastsætte, hvilke regler DLR

skal arbejde efter. Det giver en større frihed til at udlægge særlige opgaver inden for finansieringsområdet til DLR, uden at EU kan blande sig i det.

I lovforslaget forsvinder definitionen af jordbrugslåne fra lovgivningen og dermed kreditforeningernes enhedsprioriteringsmulighed. Samtidig reduceres DLR's eneretsområde, så det maksimalt kan give lån på mellem 60-70 pct. af landbrugsejendommens værdi.

Nu fik vi høringssvarene ud ekstremt sent engang i går eftermiddags, og det er jo ikke særlig befordrende for et godt lovgivningsarbejde. Men det er ikke overraskende, når man læser høringssvarene, at Dansk Familielandbrug er imod en svækkelse af DLR. Det er måske mere overraskende, at en radikal minister åbenbart vil svække en velfungerende lånemulighed for husmændene. I den forbindelse er det da også tankevækkende, at De Danske Landboforeninger, som ellers ikke specielt taler husmændenes sag, har hasteudsendt bemærkninger om, at de ikke støtter en indsnævring af DLR's eneretsbelåning, og at de, så vidt jeg er orienteret, i virkeligheden hellere ønsker den nuværende ordning fortsat, hvis det er det eneste alternativ til det, der foreligger.

I SF kan vi i hvert fald ikke støtte en reduktion af DLR's eneretsområde.

Egil Møller (DF):

Lovforslaget fra økonomiministeren går i retning af at gøre realkreditloven til en rammelov med en del forenklinger og liberaliseringer samt ensartede vilkår for belåning af erhvervs- og landbrugsejendomme op til 60 pct. DLR vil have mulighed for at yde op til de 70 pct., og så vil jeg godt spørge ministeren, hvorfor DLR egentlig skal have monopol på denne restfinansiering.

Vi kan ikke støtte afskaffelsen af afgiftsfritagelsen for indeksobligationer. Udviklingen i de seneste år har medført, at de finansielle virksomheder konkurrerer på det samlede marked. Det har så medført skabelsen af store finansielle koncerner, som har alle finansielle ydelser på hylderne.

I lovforslaget lægges der op til en harmonisering, således at de finansielle love bliver harmoniseret. Det kan vi støtte. De nye regler for at yde konverteringslån uanset ejendommens værdi er vi ligeledes tilhængere af.

Med hensyn til reglerne om tavhedspligt og partsbegreb, som udvides og præciseres, kan

jeg oplyse, at vi ser positivt på det. Da det er en meget kompleks lovgivning vil vi i Dansk Folkeparti følge udvalgsarbejdet.

Sonja Albrink (CD):

Lovforslaget lægger op til flere ændringer af gældende love inden for bl.a. realkreditlen.

Hvad angår de ændringer, der vedrører forslag til nyere finansieringsregler for etablering af almenlystige boliger, har vi i CD nogle spørgsmål, som vi ønsker at stille under udvalgsbehandlingen. Endvidere vil CD's ordfører senere på dagen redegøre for CD's synspunkter i forbindelse med dette forslag.

Vi vil også gerne i CD kigge nærmere på landbrugets lånemuligheder. Vi mener, at der er nogle problemer, som vi bør undersøge.

Jeg må også på CD's vegne sige, at jeg først har fået høringssvarene her i formiddag, og at vi ønsker at nærlæse disse, inden vi tilkendegiver vores stillingtagen til dette lovforslag.

Morten Helveg Petersen (RV):

I Det Radikale Venstre er vi positivt stemt over for lovforslaget.

Med lovforslaget ophæves reguleringen af indeksslån i realkreditloven og loven om Dansk Landbrugs Realkreditlånepand. Lovforslaget har flere positive effekter som f.eks. regelforenkligning. Et andet positivt aspekt er en øget valgfrihed med hensyn til lånevilkårene for den enkelte låntager.

Lovforslaget indebærer også en tilnærmelse til reglerne i de øvrige EU-lande, og herved sikrer forslaget ens vilkår for realkreditinstitutterne, uanset i hvilket EU-land det hører hjemme. Vi finder denne udvikling naturlig og nødvendig.

Et yderligere positivt aspekt ved lovforslaget er, og det er værd at trække frem, at reglerne for tavshedspligt og partsbegrebet præciseres. Vi finder det fornuftigt, at pointerne fra eneudredningen indskrives direkte.

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Om indeksslåne vil jeg som andre ordførere sige, at vor stillingtagen dertil i sidste ende afhænger af, hvordan behandlingen går af lovforslag nr. L 46, som vi jo vender tilbage til efterfølgende. Når vi laver den ændring, vil vi naturligvis også have sikkerhed for, at der ikke opstår nogle skattemæssige huller, som kan ud-

nyttes, og det vil vi forfølge gennem udvalgsarbejdet.

Om den del af lovforslaget, der har med finansielle koncerner at gøre, vil vi sige, at vi synes, at det i virkeligheden er en dårlig vej at gå at harmonisere reglerne. Desværre har vi haft et underudvalgsarbejde i Erhvervsudvalget, som ikke er kommet så langt, men som jeg i virkeligheden havde håbet kunne føre os frem til at diskutere klogskaben i at fremme udviklingen af disse finansielle supermarkeder, de store koncerner.

Jeg er overbevist om, at det er en dårlig udvikling, at vi får disse mastodontkoncerner. Det er ikke godt for demokratiet, for det koncentrerer magten i den finansielle sektor endnu mere på nogle få hænder, og det er heller ikke godt for økonomien, for hvis disse koncerner kommer i økonomisk uføre, og det har de jo forvane at komme med nogle års mellemrum, så er det altså ikke bare en del af den finansielle sektor, der kommer i krise, så er der faktisk en meget større risiko end nu for, at den krise bliver altomfattende.

Vi mener slet ikke, det er klogt at lave regler for koncerner, men det skal ikke udelukke, at vi, når tingenes tilstand er, som den er, kan kigge på, om det er en idé at harmonisere reglerne. Der er selvfølgelig en vis logik i det, men vi vil faktisk godt rejse en debat, om ikke man skulle gå en helt anden vej end det, der er lagt op til her.

Partsbegrebet og tavshedspligten har vi diskuteret under lovforslag nr. L 54, og vi har nogenlunde de samme holdninger her.

Hvad endelig til sidst angår de bemærkninger, der er kommet fra landbruget, vil vi også nøje undersøge, om de har en pointe, som vi skal støtte.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet er en smule tøvende, når det drejer sig om afgiftsfrigtagelsen for indeksoptionerne, for vi synes, at det er uklart i forslaget. Det egner sig ikke til en første behandling. Vi kan prøve at få undersøgt under udvalgsbehandlingen, om vores frygt er reel, eller om vi til syvende og sidst kan støtte den del af lovforslaget.

Når det drejer sig om selve det at harmonisere reglerne, så kunne jeg være enig med hr. Frank Aaen og sige, at hvis vi kunne skrue tiden tilbage og afskaffe de supermarkeder, så ville det være Fremskridtspartiets ønske nr. 1.

Jeg har været for længe i dette Ting til at tro, at vi kan få afskaffet de finansielle supermarkeder. Desværre er de kommet for at blive, og regeringens gør alt, hvad den kan for at de skal blive større og større. Det kan man være modstander af, men at kæmpe imod vindmøllerne hjælper nok ikke noget. Så er det bedre at se, om man kan få styr på, hvordan de kører.

I den forbindelse ser jeg frem til, at Folketinget på et eller andet tidspunkt får en høring om hele den finansielle sektor, så vi kan få set, om der er nogle håndtag, som vi mangler at få skruet på. Derfor kan man sige, at den dér harmonisering må vi tage om end nødtvunget.

Derimod er jeg ked af, at ministeren ikke i det her lovforslag har taget fat på det, som ministeren tidligere har udtalt sig positivt om, nemlig at få styr på holdingselskaberne. Det ville da være dejligt, hvis ministeren kunne komme med et par bemærkninger om, at det stadig væk ligger på ministerens skrivebord – et ønske om, at man ikke i de her kæmpestore mastodontkoncerner kan smyge sig uden om alting ved at putte alt det, som man ikke kan have på skrivebordene, op i et holdingselskab og foretage sig ting og sager deroppe, som man i øvrigt ikke kan efter de love, som ligger nedenunder.

Og når det kommer til DLR's monopol til at have fri konkurrence op til 60 pct., er vi selvfølgelig enige, men Fremskridtspartiet ønsker simpelt hen monopolet brudt. Vi ønsker fri konkurrence helt op til 70 pct., og vi kan ikke se nogen som helst saglig begrundelse for ikke at gennemføre det. IRF-monopolet blev ophævet uden nogen som helst problemer. Der er ikke en industriejendom, som ikke har kunnet blive belånt på fuldt betryggende vis, og derfor vil landbruget naturligvis også af andre institutter kunne blive belånt på fuldt betryggende vis.

Når jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi får gjort det nu, er det, fordi DLR faktisk har misbrugt det monopol. Sådan er det med monopolvirksomheder. Det er blevet misbrugt i forbindelse med konverteringer. Det er blevet misbrugt, når det drejede sig om at gå ind og overtage ejendomme som brugeligt pant.

Det er beskæmmende, at et realkreditinstitut, som altså er gået ind og har gjort det, har de fleste dyreværnsager. For netop grunden til, at man skal gå ind og overtage en ejendom som brugeligt pant, er at sikre ejendommens fortsatte drift, og at dyrene trives. Og så er det beskæmmende, at på netop de ejendomme har

der været en utrolig mængde dyreværnsager. Så det er på tide, vi får brudt det monopol.

I øvrigt er det sådan, at DLR direkte sidder og bremser for, at den almindelige realkreditlånning kan komme på plads, fordi de har en sagsbehandlingstid, som svarer til andre århundreder end det, vi befinder os i i dag. Så vi håber altså, at udvalget og Folketinget om ikke andet sammen kan samle sig om et ændringsforslag, så det bliver slut med det.

Det, Fremskridtspartiet mener om partsbeholdet og tavshedsbestemmelserne, har jeg redegjort for i vort tidligere forslag, og vi mener selvfølgelig nøjagtig det samme her. Vi synes, det er direkte misbrug af enudrederens rapport, og vi synes, at det er for dårligt, at man ikke er kommet længere end det, der står her. På tavshedsområdet har man efter vores mening direkte lavet en stramning i forhold til nugældende regler.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Overordnet er Kristeligt Folkeparti positive over for dette lovforslag. Der er lagt op til nogle ajourføringer og liberaliseringer, som vi finder rimelige.

Samtidig må jeg sige, at vi jo først for nylig har fået høringssvarene, og derfor må vi se, om disse høringssvar, når vi har fået mulighed for at studere dem nærmere, bringer noget, som vi vil have undersøgt nærmere, og så vil den videre stillingtagen selvfølgelig kunne afhænge af nogle justeringer undervejs.

Der er et spørgsmål, jeg vil nævne specielt. Sådan som lovforslaget er udformet, kan det, frygter vi, betyde, at der er nogle landbrugs-ejendomme, som vil få reelt ringere mulighed for belåning end i dag.

Det kan man jo se på på to måder. Den ene er at bevare den bestående ordening. Den anden er at give mulighed for, at alle realkreditinstitutter kan yde lån op til 70 pct., sådan at det ikke bliver DLR alene, som kan yde på de sidste 10 pct. fra 60 til 70.

Jeg mener, der er gode argumenter for, at den lånegrænse på 70 pct., som er gældende for landbruget, fortsat skal være gældende. Men jeg vil gerne høre ministerens kommentarer til muligheden for, at alle institutter får mulighed for at yde op til de 70 pct.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Også ved dette lovforslag er der grundlag for at takke for den overvejende positive modtagelse.

Først til spørgsmålene vedrørende afgiftsfritagelse, som jeg har forstået, at ikke alle ordførere umiddelbart vil, jeg havde nær sagt skibe sig ind i. Der vil jeg gerne gøre opmærksom på, at indeksslån jo var en særlig låntype, som passede til et tidspunkt med en relativt høj inflation.

Det har jo vist sig i dag, at det, hvis man ser samfundsøkonomisk på det, er en for dyr finansiering af den almennyttige boligsektor. Derfor har regeringen fremsat forslag om at ophæve afgiftsfritagelsen for indeksslån. Det betyder ikke, at man ikke kan få indeksslån fremover, men at der ikke skal være en særlig præference dér. Det får så som konsekvens, at der skal findes en anden mulighed for at løse finansieringen af de almennyttige boliger, og by- og boligministeren har et lovforslag, som behandles om lidt her i Folketingssalen, som er svar på det.

Så har det også konsekvenser for den kollektive energiforsyning, finansiering af kollektive energiforsyningsanlæg. Hr. Flemming Hansen spurgte i den forbindelse til, hvordan en kompensation, som er beskrevet på side 15 i bemærkningerne til lovforslaget, skulle se ud, og hvem den i givet fald skulle forhandles med. Til de to spørgsmål kan jeg svare, at der ikke dags dato er skabt en model til løsning af det problem, som den del af vor samfundsudvikling repræsenterer, nemlig de kollektive energiforsyningsanlæg, men at der selvfølgelig arbejdes med det i regeringen, og det forhandles med energiministeren.

Det finder vi selvfølgelig også en løsning på, for det er jo ikke meningen, at det her lovforslag skal ændre, kan man sige, den samfundsinteresse, der er i udbygningen af den type energiforsyningsanlæg.

Så er der rejst temmelig mange spørgsmål omkring DLR. Først vil jeg sige, at det ikke er mit indtryk – det er fru Kirsten Jacobsen, jeg henviser til her – at DLR på nogen måde har misbrugt sit monopol. Man kan selvfølgelig have forskellige holdninger til, hvad der ligger i ordet misbrug, men i hvert fald er det ikke regeringens opfattelse, at det er sket, og lovforslaget har ingen baggrund i den type opfattelser.

Det, der sker, er jo, at man kan sige, det er lidt vanskeligt at forklare, hvorfor visse realkreditinstitutter, som det er tilfældet i dag, fremover kun skal have mulighed for at finansiere op til 45 pct. af landbrugserhvervet. Det er baggrunden for, man kan sige en tilnærmelse imel-

lem de almindelige realkreditinstitutters og så DLR's muligheder. Men lovforslaget skal ikke forstås på den måde, at DLR maksimum kan give lån på de 10 pct., der ligger mellem 60 og 70 pct.

Jeg har ved teknisk gennemgang af lovforslagene i Erhvervsudvalget oplyst, at høringssvarene først ville komme omkring det her tidspunkt, fordi vi ikke kunne sende lovforslagene ud til høring af hensyn til fondsbørsreglementet, hvis man kan sige det på den måde. Derfor er lovforslaget fremsat, samtidig med at det er sendt ud til høring, samtidig med at der er givet meddelelse til Fondsbørsen om karakteren af lovforslaget.

Derfor har jeg også givet tilsagn til Erhvervsudvalget om, at der selvfølgelig kommer en kommentar til høringssvarene fra Økonomiministeriet som i alle andre tilfælde, og at jeg synes, det er fair, at jeg – og jeg vil meget gerne tilbyde det her fra Folketingets talerstol – tager en drøftelse med Erhvervsudvalget, med partierne om løsning af eventuelle problemer, som er blevet påvist under høringsprocessen, også når det gælder i forhold til DLR og hele det koncept.

I den sammenhæng tror jeg, det vil være relevant, at Økonomiministeriet udarbejder en slags statuspapir om gældende retstilstande. Det er hr. Flemming Hansen, der gav mig den idé i sin ordførertale, for sådan som jeg hørte det, mente hr. Flemming Hansen, at landbruget ville få mindre relevante finansieringsmuligheder, end resten af erhvervslivet har. Det er jeg ikke enig i, men jeg tror, det vil være på sin plads at beskrive de tilstande, der gælder i dag. Faktisk kan landbruget jo i dag finansiere næsten og i nogle tilfælde over 100 pct. af den værdimængde, der er i en landbrugsbedrift. Men herfra et tilsagn om, at høringssvarene selvfølgelig også får en kommentar med fra ministeriet, og at vi tager en drøftelse i Erhvervsudvalgets regi af disse spørgsmål.

Derfor vil jeg til hr. Flemming Kofod-Svendens spørgsmål om muligheden for, at alle kreditinstitutter skulle kunne belåne op til 70 pct. af en landbrugsejendom, sige, at det er lidt for tidligt, at jeg lægger mig fast på det. Jeg har tidligere – det er et par år siden – tilkendegivet, at jeg egentlig synes, at det kræver i hvert fald en særlig forklaring, hvorfor en del af erhvervslivet skal have særlige muligheder for belåning i forhold til andre dele af erhvervslivet. Det kan også være, at man kan finde en sådan forkla-

ring; det vil jeg slet ikke afvise. Jeg synes ikke, at det er i dag, vi skal forhandle det, men tage udvalgsarbejdet som udgangspunkt for det.

Til sidst vil jeg gerne til fru Kirsten Jacobsens indlæg sige, at jeg og regeringen også interesserer os for udviklingen af koncerner, og regeringen har ikke den opfattelse, at vi skal give mulighed for større og større koncerner. Det er ikke det, der ligger bag de lovændringer, der er sket igennem årene. Det er derimod den internationale konkurrence og mulighederne for, at vi kan have danske investeringsfinansielle institutter, og det kræver tilsyneladende af og til en større volumen, end vi har været vant til. Det ser vi jo i den måde, som tingene udvikler sig på.

Jeg mener, at det kræver meget store overvejelser fra Folketingets side, hvis man skulle forhindre en udvikling, som gør, at danske finansielle institutter kan klare sig i den internationale konkurrence.

Dernæst vil jeg gerne give tilsagn om at drøfte, hvordan vi forholder os til holdingselskaber; det har jeg også udtrykt ved andre lejligheder, som fru Kirsten Jacobsen husker det. Jeg synes, det er relevant, at vi prøver at belyse, hvad der kan være brug for af lovgivning, der forholder sig til holdingselskaber, og den udvikling, der ligger i brugen af holdingselskaber, er ikke nødvendigvis knyttet til det her lovforslag, men gerne ved siden af lovgivningsarbejdet i øvrigt.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne give økonomiministeren to eksempler på, hvor jeg mener DLR har misbrugt sit monopol, og man i hvert fald i det ene tilfælde godt kan sætte misbrug i citationstegn, men ikke i det andet, mener jeg.

Da vi havde de mange tvangsauktioner, som hele Folketinget var kede af, og som vi gjorde alt for at få bugt med, oplevede vi uendelig mange sager, hvor landmænd blev forhindret i at få foretaget fornuftig konvertering, fordi DLR sagde nej, og de landmænd endte på auktion, fordi de sad med 17 pct.s lån, hvor de kunne have nøjedes med meget mindre.

Det er ikke rimeligt, at et realkreditinstitut på den måde i kraft af en monopolstilling er i stand til at bringe folk på tvangsauktion, når der står et andet institut, som er parat til at overtage hele møllen.

Det andet eksempel drejer sig om noget, som man kommer ud for hver dag, nemlig kurssikring. Hvis man har en ekspeditionstid på låne-

dokumenter på 8-10 dage, så udsætter man altså køberne for at leve i farligt vande, for man kan ikke få kurssikret, før den dag pantebrevene er underskrevet. Det betyder altså, når nu man har med DLR at gøre, at man har købt en ejendom, som man ikke ved, hvilken pris man skal betale for at bo i, før end der er gået mindst 10 dage. Og der kan ske meget, det ved ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 46: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. (Ændrede finansieringsregler, andelsboligkvote for 1999, forsøg med boliger til udsatte grupper m.v.).

Af by- og boligministeren (Jytte Andersen). (FremSAT 20/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Carsten Hansen (S):

Hovedformålet med det lovforslag, vi skal til at behandle nu, er en finansieringsreform for den almennyttige boligsektor.

Hovedformålet i den er for det første at opnå lavere støtteomkostninger for staten ved nybyggeri ved en langsigtet styrkelse af den almennyttige boligsektors selvfinansiering og at gøre finansieringsmåden for at støtte byggeriet meget mere fleksibel, end vi kender den i dag.

For det andet at give bedre muligheder for en øget prioritering og aktivering af midlerne inden for det støttede byggeri for på den måde at